

แนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

Developing Reading Literacy of Grade 7 Students using KWL-Plus Learning Management Approach with Local Data from Pathum Thani Province

สุภัชฉาน ศรีเอี่ยม

Supatcha Sri-iam

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

Faculty of Education Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage Pathum Thani Province

supatcha@vru.ac.th

ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author)

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่องนี้มีเนื้อหาประกอบด้วย 1. ความฉลาดรู้การอ่าน หมายถึง ความสามารถเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน นำความรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อตีความสิ่งที่อ่าน ตลอดจนประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านแล้วประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการอ่านมาสร้างเป็นแนวคิดของตนเองได้ สาระของเรื่องประกอบมี 3 ประการ ดังนี้ 1) การเข้าถึงและค้นคืนสาระ 2) การบูรณาการและการตีความ และ 3) การสะท้อนและประเมิน 2. การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เป็นแนวทางในการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริมความคิดขณะที่อ่าน 3. ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เป็น การนำข้อมูลเรื่องราวที่อยู่ในถิ่นฐานการดำเนินชีวิตของคนในจังหวัดปทุมธานีที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียน ประกอบด้วยเนื้อหาตามคำขวัญของจังหวัดปทุมธานีที่ว่า ถิ่นบัวหลวง เมืองรวงข้าว เชื้อชาวมอญ นครธรรมะ พระตำหนักรวมใจ สดใสเจ้าพระยา ก้าวหน้าอุตสาหกรรม มาเป็นเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ศึกษา 4. แนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน ประกอบเข้ากับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plusร่วมกับการนำข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีมาใช้ประกอบเป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านโดยเริ่มจากข้อมูลที่ใกล้ตัวผู้เรียนและเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านในระดับที่ยากขึ้นต่อไป

คำสำคัญ: ความฉลาดรู้การอ่าน, การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus, ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

Abstract

This academic article consists of the following content 1. Reading Literacy refers to the ability to understand the essential content of reading materials, applying knowledge from various experiences to interpret what is read, as well as evaluating the value of reading materials and applying knowledge gained from reading to create one's own concepts. The synthesis consists of 3 components 1) Access and retrieve information 2) Integration and interpretation and 3) Reflection and evaluation 2. KWL-Plus Learning Management is an approach to teaching reading while promoting thinking during reading 3. Local information of Pathum Thani Province involves incorporating stories and information from the local lifestyle of people in Pathum Thani Province where students reside, which is relevant to their daily lives. The content follows the province's slogan: "Land of Lotus, City of Rice, Mon Heritage, City of Dharma, United Royal Residence, Beautiful Chao Phraya River, and Progressive Industry," which serves as study material for students. 4. The approach to developing reading literacy using KWL-Plus learning management combined with local information from Pathum Thani Province for Mathayom 1 (Grade 7) students is aimed at developing students' reading skills. It incorporates KWL-Plus learning management along with local information from Pathum Thani Province as teaching content to help students develop reading skills, starting from familiar local content and progressing to more challenging reading levels.

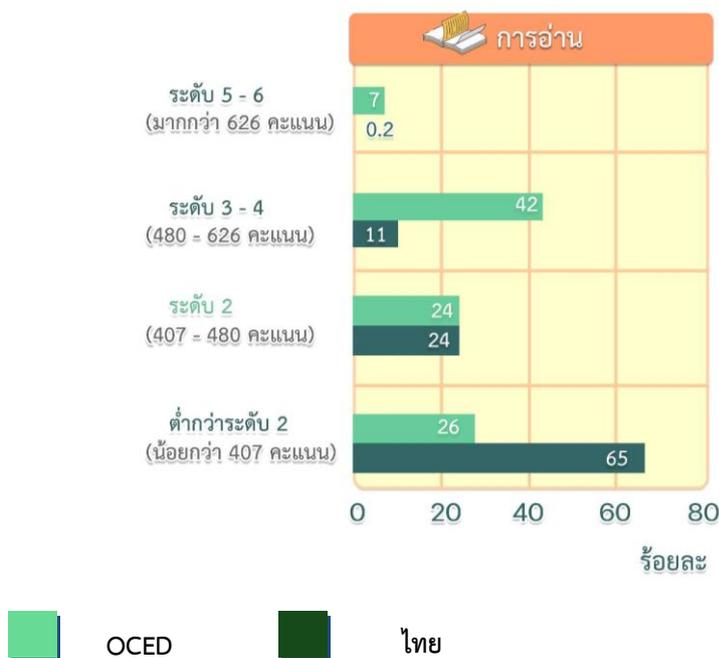
Keywords: Reading Literacy, KWL-Plus Learning Management, Local Data from Pathum Thani Province, Matthayomsuksa 1 Students

บทนำ

จากโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ได้มีการประเมินการอ่านของนักเรียนนานาชาติอายุ 15 ปี อยู่ในช่วงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-4 ซึ่งถือว่าเป็นวัยที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ โดยการประเมินการอ่านนี้ได้มีการประเมินทุก 3 ปี อย่างต่อเนื่องเพื่อติดตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคุณภาพทางการศึกษาและเพื่อเป็นข้อมูลแก่ระดับนโยบาย PISA เน้นการประเมินสมรรถนะของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ความรู้และทักษะในชีวิตจริงมากกว่าการเรียนรู้ตามหลักสูตรในโรงเรียน หรือเรียกว่า “ความฉลาดรู้” (สถาบันการส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2566) เพื่อให้ทราบถึงระดับคุณภาพของการอ่านของแต่ละประเทศ ในประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2560) กล่าวถึงความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ไว้ว่าคือความรู้และทักษะที่เข้าถึงเรื่องราวและสาระของสิ่งที่ได้อ่าน ตีความหรือแปลความหมายของสิ่งที่อ่านได้ และประเมิน คติวิเคราะห์ย้อนกลับถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ว่า ต้องการส่งสารเรื่องใดให้ผู้อ่าน โดยสอดคล้องกับภาษาอังกฤษว่า Reading literacy (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, 2563) ซึ่งแบ่งระดับความรู้และทักษะการอ่านไว้ 5 ระดับ ดังนี้ ระดับ 1 สามารถบอกหรือค้นสาระสำคัญได้เพียงอย่างเดียว เชื่อมโยงข้อเขียนที่ได้อ่านกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของตนได้น้อย ไม่สามารถอ้างอิงหรือเปรียบเทียบได้ถ้าต้องมีการวิเคราะห์เพิ่มเติม ระดับ 2 สามารถอ่านและบอกสาระได้ต่อเมื่อข้อความที่อ่านค่อนข้างเด่นชัดตรงไปตรงมา อ้างอิงหรือเชื่อมโยงกับสิ่งที่เคยรู้ได้ในระดับต่ำ ประเมินและวิเคราะห์ได้ในระดับพื้นฐาน ระดับ 3 สามารถอ่านเข้าใจเนื้อหาที่ค่อนข้างยาก สามารถบอกสาระสำคัญและตีความจากข้อความที่มีความซับซ้อนพอสมควร และมีจุดเน้นที่เด่นชัดหลายจุด และสามารถเชื่อมโยงความรู้เข้ากับเรื่องที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน ประเมินและวิเคราะห์สาระของสิ่งที่ได้อ่านได้ในระดับปานกลาง ระดับ 4 สามารถอ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาก บอกตำแหน่ง

ของสาระต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่าน ตีความและแปลความจากข้อเขียนที่ค่อนข้างซับซ้อน ประเมินและวิเคราะห์ทั้งเนื้อหาและรูปแบบของการเขียน แล้วสะท้อนออกมาเป็นแนวคิดของตนเองโดยมีข้อเขียนที่อ่านเป็นหลัก และระดับ 5 สามารถจัดการกับข้อเขียนที่ยากและซับซ้อน เช่น อ่านข้อเขียนที่มีสาระยากและไม่ค่อยพบในข้อเขียนทั่วไป เข้าใจ แปลความ ตีความข้อเขียน อ้างอิงหรือเชื่อมโยงสาระที่อ่านกับวัตถุประสงค์หรือภารกิจของตน และวิเคราะห์ ประเมินการเขียนอย่างวิพากษ์วิจารณ์ คาดการณ์หรือสร้างสมมติฐานจากสิ่งที่ได้อ่าน และดึงเอาความรู้มาสร้างเป็นแนวคิดของตนได้

จากผลการประเมิน PISA 2022 ของประเทศไทยที่ผ่านมา พบว่า คะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศอยู่ในระดับต่ำกว่า 2 ดังในแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 คะแนนเฉลี่ยการอ่าน จากผลการประเมิน PISA 2022

ที่มา: (สถาบันการส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2566)

จากคะแนนเฉลี่ยการอ่าน จากผลการประเมิน PISA 2022 ของประเทศไทยที่ผ่านมา พบว่า PISA รายงานผลเป็นระดับความสามารถในแต่ละด้านซึ่งแบ่งเป็น 6 ระดับ โดยที่ระดับ 2 ถือเป็นระดับพื้นฐานที่นักเรียนสามารถใช้ทักษะและความรู้ในชีวิตจริงได้ ผลการประเมินครั้งนี้ พบว่า ด้านการอ่าน ประเทศไทยมีนักเรียนที่มีความสามารถตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไปอยู่ 35% ส่วนประเทศสมาชิก OECD มีนักเรียนที่มีความสามารถตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไปอยู่ 74% และประเทศไทยมีนักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าระดับ 2 ถึงจำนวน 65% ซึ่งมากกว่าประเทศสมาชิก OECD ที่มีเพียงจำนวน 26%

ทั้งนี้จากภาพเห็นได้ว่านักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยรวมขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นในการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาระบบการอ่านที่พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ โดยผู้เขียนได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนและวิธีที่สามารถพัฒนาระบบการอ่านของผู้เรียนให้สามารถสอดคล้องของแนวทางการวัดความฉลาดรู้การอ่านตามเกณฑ์ของ PISA ในบทความนี้จึงขอเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาคความฉลาดรู้การอ่าน โดยเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีอายุประมาณ 12 ปี โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านของ

นักเรียนอย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนฝึกการจำแนกประเด็นต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านตลอดทั้งเรื่อง รวมถึงการตรวจสอบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความเป็นกลางอย่างมีเหตุผลเป็นลำดับขั้นตอน ดังที่ โอเกิล (Ogle, 2010) นำมาใช้เป็นแนวทางการ จัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) K (Know) ตรวจสอบความรู้ของเรื่องที่จะอ่าน 2) W (What to know) ค้นหาความจริงจากคำถามของผู้เรียนในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการรู้ 3) L (Learned) ระบุความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ 4) Plus 1 M (Mapping) นำข้อมูลมาจัดทำเป็นแผนผังความคิด 5) Plus 2 S (Summarizing) เขียนสรุปความคิดรวบยอดจาก แผนภูมิความคิด และจังหวัดปทุมธานี เป็นเมืองที่มีประวัติยาวนานมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ตามคำขวัญที่ว่า ถิ่นบัว หลวง เมืองรวงข้าว เชื้อชาวมอญ นครธรรมะ พระตำหนักรวมใจ สดใสเจ้าพระยา ก้าวหน้าอุตสาหกรรม ซึ่งเห็นได้ว่า จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่มีมรดกทางวัฒนธรรมไทยที่น่าสนใจ

ผู้เขียนจึงนำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี มาใช้เป็นแนวทางการ พัฒนาความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้เป็นแนวทางและเกิดการฝึกฝนทักษะกระบวนการ อ่านได้อย่างต่อเนื่องต่อไป

แนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ผู้เขียนขอนำเสนอในประเด็นดังนี้

1. ความฉลาดรู้การอ่าน

ความฉลาดรู้การอ่าน หมายถึง ความสามารถเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน นำความรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อตีความสิ่งที่อ่านได้ ตลอดจนประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านแล้วประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการอ่านมาสร้าง เป็นแนวคิดของตนได้ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2553; สถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, 2566; Cain & Oakhill, 2020)

จากการศึกษาองค์ประกอบของความฉลาดรู้การอ่าน สามารถสังเคราะห์ได้ดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความฉลาดรู้การอ่าน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2553)	สถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ (2566)	Cain & Oakhill (2020)	ผลการวิเคราะห์ องค์ประกอบของความ ฉลาดรู้การอ่าน
1) จับใจความสำคัญจากเรื่องที่ อ่าน 2) ระบุ และ อธิบาย คำ เปรียบเทียบและคำที่มีหลาย ความหมายในบริบทต่าง ๆ จาก การอ่าน 3) ตีความคำยากในเอกสาร วิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท	1) การรู้ตำแหน่งข้อสนเทศใน บทอ่าน เป็นการเข้าถึงและ ค้นสาระของข้อสนเทศที่อยู่ใน บทอ่าน รวมถึงการค้นหาและ เลือกบทอ่านที่เกี่ยวข้อง	1) การจำ (Remember) เป็น การรับรู้หรือระลึกถึงความรู้ที่ เกิดจากการเรียนรู้ 2) การเข้าใจ (Understand) เป็นการสร้างความหมายที่เกิด จากการเรียนรู้จากข้อความหรือ แผนผังต่าง ๆ แล้วสามารถแปล ความหมาย	1. การเข้าถึงและค้นคืน สาระ หมายถึงผู้อ่าน สามารถเข้าใจถึงความหมาย ของคำข้อความในเนื้อหา นั้น ๆ และสามารถจับ ใจความ แปลความหมายที่ อยู่ในเนื้อความได้
4) ระบุ เหตุ และ ผล และ ข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจาก เรื่องที่อ่าน	2) การมีความเข้าใจในบทอ่าน เป็นการแสดงถึงความเข้าใจใน ความหมายที่แท้จริงของบท	2) การประมวลผลข้อมูลจาก เนื้อหา เป็นความสามารถในการ ตีความ วิเคราะห์ และประมวลผล	2. การบูรณาการและการ ตีความ หมายถึง ผู้อ่าน สามารถวิเคราะห์ แยก

หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2553)	สถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ (2566)	Cain & Oakhill (2020)	ผลการวิเคราะห์ องค์ประกอบของความ ฉลาดรู้การอ่าน
5) ระบุข้อสังเกต และความ สมเหตุสมผลของงานเขียน ประเภทชักจูง โน้มน้าวใจ 6) ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำ วิธีการใช้งานของเครื่องมือ หรือ เครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น	อ่าน บอณาการและสรุปจาก ข้อสนเทศ หลาย ๆ ส่วนที่อยู่ใน บทอ่าน	ข้อมูลจากเนื้อหาที่อ่าน 4) ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ และสรุปความเป็นความสามารถ ในการสรุปความหมายจาก ข้อมูลที่ไม่ได้กล่าวถึงโดยตรงใน เนื้อหา	ข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น แปลความจากสิ่งที่อ่านได้ อย่างสมเหตุสมผล และ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ ได้
7) วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจาก การอ่านงานเขียนอย่าง หลากหลาย เพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิต	3) การประเมินและสะท้อน ความคิดเห็นต่อบทอ่าน เป็น การประเมินคุณภาพและความ น่าเชื่อถือของบทอ่าน สะท้อน ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา และรูปแบบของเรื่องที่ได้อ่าน อย่างมีวิจาร์ณญาณ รวมถึง ตรวจสอบข้อมูลที่ขัดแย้งกัน และหาวิธีจัดการข้อขัดแย้งนั้น	5) ความสามารถในการ วางแผนและควบคุมการอ่าน เป็นการตรวจสอบความเข้าใจ ระหว่างการอ่าน 6) ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง ของเนื้อหา เป็นการเข้าใจ รูปแบบและโครงสร้างของ เนื้อหาที่อ่าน	3. การสะท้อนและ ประเมิน หมายถึง ผู้อ่านมี ความสามารถในการ ตัดสิน แสดงความคิดเห็น ให้เหตุผล โดยเชื่อมโยง อ้างอิงจากสิ่งที่อ่าน และ นำความรู้ที่ได้จากการอ่าน มาสร้างเป็นแนวคิดของ ตนเอง เพื่อนำไปปฏิบัติ ตามและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของตนเองต่อไป

ที่มา: โดยการวิเคราะห์ของผู้เขียน

จากการศึกษาองค์ประกอบของความฉลาดรู้การอ่านในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสังเคราะห์ได้ว่ามี
องค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้ 1) การเข้าถึงและค้นคืนสาระ 2) การบูรณาการและการตีความ และ 3) การสะท้อนและ
ประเมิน มีรายละเอียดดังนี้

1) การเข้าถึงและค้นคืนสาระ หมายถึง ผู้อ่านสามารถเข้าใจถึงความหมายของคำ ข้อความในเนื้อหานั้น ๆ
และสามารถจับใจความ แปลความหมายที่อยู่ในเนื้อความได้

2) การบูรณาการและการตีความ หมายถึง ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์แยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น แปล
ความจากสิ่งที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้

3) การสะท้อนและประเมิน หมายถึง ผู้อ่านมีความสามารถในการตัดสิน แสดงความคิดเห็น ให้เหตุผล โดย
เชื่อมโยง อ้างอิงจากสิ่งที่อ่าน และนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาสร้างเป็นแนวคิดของตนเอง เพื่อนำไปปฏิบัติตามและ
พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองต่อไป

2. การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นแนวคิดของ คาร์และโอเกิล (Carr & Ogle, 1986) ที่พัฒนาขึ้น
ในปี ค.ศ. 1986 เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริมความคิดขณะอ่าน โดยมีพื้นฐานมาจาก

เทคนิค KWL ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน สอดคล้องกับทักษะการคิดว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร และสามารถตรวจสอบ ปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเอง โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจ และมีการจัดระบบเพื่อดึงข้อมูลมาใช้ในภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเทคนิค KWL นั้นเป็นตัวย่อที่ได้จากขั้นตอนการสอนคือ K (What you know) รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน W (What you want to know) ต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ L (What you have learned) ได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน ในเรื่องของเทคนิค KWL นี้

จากนั้น Carr และ Ogle เป็นผู้ที่คิดค้นและพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ขึ้น โดยมีแนวทางการฝึกคิดเป็นขั้นตอน เน้นการนำโครงสร้างความรู้เดิมเพื่อไปใช้ในการตีความเรื่องที่อ่าน เกิดจากการระดมสมองกันในกลุ่มผู้เรียน ซึ่งใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน โดย KWL-Plus มีความหมายดังนี้ K คือผู้เรียนรู้อะไร W คือ ผู้เรียนต้องการรู้อะไร L คือ ผู้เรียนได้เรียนรู้รู้อะไร และ Plus คือขั้นการเขียนออกมาเป็นแผนผังความคิด และเขียนสรุปความจากสารที่อ่าน (Carr & Ogle, 1987)

จากการศึกษาขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดย โอเกิล (Ogle, 2010) ได้มีการพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ให้มีความชัดเจนเพิ่มมากขึ้น เป็น 5 ขั้นตอน สรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 K (What do I know) ขั้นนี้ก่อนที่ผู้เรียนจะอ่านเรื่อง ผู้สอนจะอธิบายความคิด รวบรวมของเรื่องและกำหนดคำถามเพื่อให้ผู้เรียนกระตุ้นสมอง (Brainstorms) และเขียนคำตอบของผู้เรียนลงในแผนภูมิรูปภาพช่อง K – What we know หลังจากนั้นผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 W (What do I want to learn) ขั้นนี้ผู้สอนค้นหาความจริงจากคำถามของผู้เรียนในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการรู้หรือคำถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่อง พร้อมทั้งให้ผู้เรียนเขียนรายการคำถามลงในช่อง W – What we want to know หลังจากนั้นผู้เรียนทุกคนอ่านเรื่องและตอบคำถามที่ตั้งไว้ ระหว่างอ่านผู้เรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบได้

ขั้นที่ 3 L1 (What I learned) ขั้นนี้ผู้เรียนระบุความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ทั้งระหว่าง การอ่านและหลังอ่าน ผู้เรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L – What we have learned พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

ขั้นที่ 4 L2 (Mapping) ขั้นนี้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในขั้น KWL1 นั้น มาจัดทำเป็นแผนผังความคิด เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละช่อง พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละช่องของแต่ละประเด็น

ขั้นที่ 5 L3 (Summarizing) ขั้นนี้ผู้เรียนเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด โดยเขียนใจความสำคัญของเรื่องเพื่อประเมินความเข้าใจของผู้เรียน

ตัวอย่างแบบบันทึกกิจกรรม KWL-Plus โดยผู้เขียนสรุปไว้ดังนี้

ตัวอย่างแบบบันทึกกิจกรรมตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

K (What do I know) สิ่งที่ฉันรู้	W (What do I want to learn) สิ่งที่ฉันต้องการรู้	L1 (What I learned) สิ่งที่ฉันได้เรียนรู้
.....	คำถามที่ 1	คำตอบที่ 1
.....	คำถามที่ 2	คำตอบที่ 2
.....	คำถามที่ 3	คำตอบที่ 3
.....

L2 (Mapping) สร้างผังความคิด

L3 (Summarizing) สรุปใจความสำคัญ

.....

.....

ภาพที่ 2 ตัวอย่างแบบบันทึกกิจกรรม KWL-Plus ตามกระบวนการ 5 ขั้นตอน ที่ผู้เขียนสร้างขึ้น
ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านผู้สอน

- 1) ช่วยให้ผู้สอนทราบถึงความรู้พื้นฐานของผู้เรียนที่จะอ่านในเรื่องนั้นว่ามีอย่างน้อยเพียงใด เพื่อให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม (Conner, 2004)
- 2) ผู้สอนสามารถพัฒนาผู้เรียนจากข้อมูลแผนภาพตาราง KWL-Plus เพื่อให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียน (Matini, 2007)

ด้านผู้เรียน

- 1) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่านแต่ละครั้งได้ (Conner, 2004)
- 2) ช่วยให้ผู้เรียนติดตามและตรวจสอบความเข้าใจในสิ่งที่อ่านนั้นด้วยตนเองได้ (Conner, 2004)
- 3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถขยายความคิดต่อจากเรื่องที่อ่านได้ (Conner, 2004)
- 4) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบทำงานเป็นทีม (Matini, 2007)

3. ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ปรับปรุง พ.ศ. 2545) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการศึกษาร่วมกับท้องถิ่นไว้ว่า เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยจะต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องให้มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและให้มีความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นควบคู่กับความรู้อันเป็นสากล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) โดยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในข้อที่ 5 ไว้ว่า เพื่อให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ทัศนีย์ ชาวปากน้ำ และมาเรียม นิลพันธุ์ (2557) กล่าวถึงแนวทางการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นไว้ว่า ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริงของตนเองและท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจและความ

ผูกพันรวมถึงการมีจิตสำนึกรักท้องถิ่น ตลอดจนมีความรู้ความสามารถในการคิด การจัดการและการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับตนเอง การประกอบอาชีพและการพัฒนาท้องถิ่น การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ข้อมูลท้องถิ่นให้กับผู้เรียนจึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในชุมชน

การประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (PISA) ได้มีการปรับนิยามการรู้เรื่องการอ่านเพิ่มจากเดิมในปี ค.ศ. 2009 เป็นต้นมา โดยเพิ่มความรักและความผูกพันในการอ่าน ทำให้การนิยามของการรู้เรื่องการอ่านในปัจจุบันจึงหมายถึง การทำความเข้าใจ การใช้ การสะท้อนบทอ่าน และความรักและผูกพันกับการอ่าน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของบุคคล และเพื่อพัฒนาความรู้ ศักยภาพ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม (OCED, 2013)

จังหวัดปทุมธานี เป็นเมืองที่มีประวัติยาวนานมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ตามคำขวัญที่ว่า ถิ่นบัวหลวง เมืองรวงข้าว เชื้อชาวมอญ นครธรรมะ พระตำหนักรวมใจ สดใสเจ้าพระยา ก้าวหน้าอุตสาหกรรม ซึ่งเห็นได้ว่าจังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่มีมรดกทางวัฒนธรรมไทยที่น่าสนใจ ผู้เขียนจึงสนใจนำข้อมูลท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานีเหล่านี้มาพัฒนาเป็นบทอ่านเพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้การอ่านให้กับผู้เรียน เพราะผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลการอ่านเข้ากับบริบทที่ใกล้ตัวและมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน ดังที่ ฟารา สุลมาน และนูรอฮวานี บอดอ (2566) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ต้องเริ่มจากรูปร่างไปสู่นามธรรม การแทรกบริบทวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ผู้เรียนคุ้นเคย สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น และกระตุ้นบรรยากาศในการเรียนรู้เชิงบวก ส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่อ่านเนื่องจากผู้เรียนมีฐานความรู้เดิมจากเรื่องรอบตัวทำให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ใหม่ในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการช่วยให้นักเรียนในจังหวัดปทุมธานีได้มีความรู้ เกิดความภูมิใจในจังหวัดที่ตนได้ศึกษา ซึ่งมีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ผ่านกระบวนการอ่านด้วย

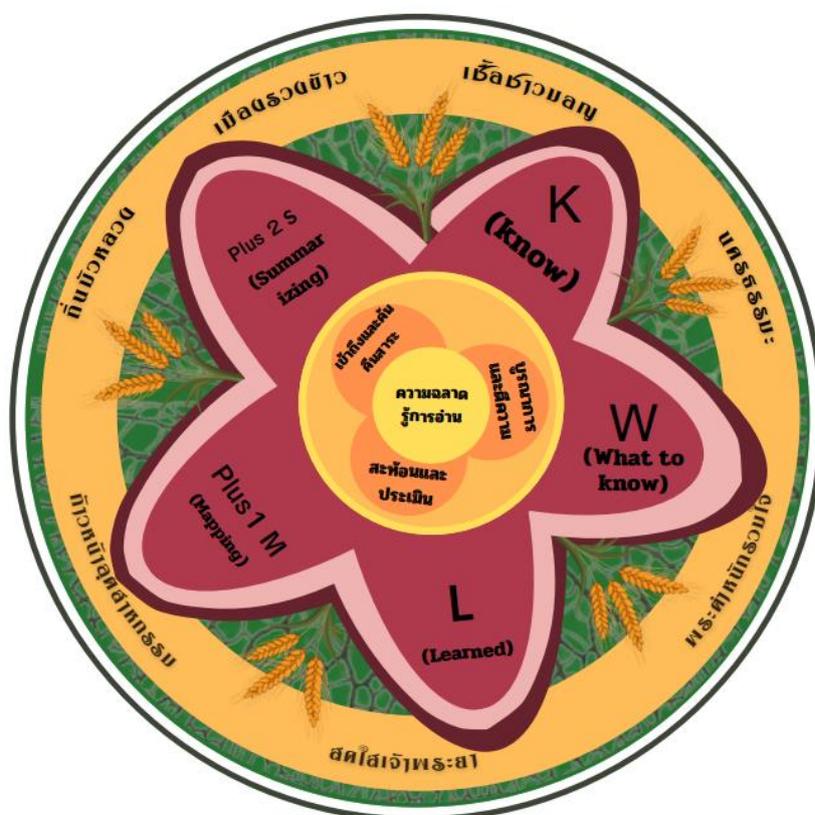
จากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ทำให้เห็นว่าข้อมูลเรื่องราวที่อยู่ในถิ่นฐานการดำเนินชีวิตของคนซึ่งเป็นเนื้อหาที่อยู่ในท้องถิ่นที่ผู้เรียนอาศัย เป็นสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียน ได้แก่ ข้อมูลประเภทบทความ สารคดี ข่าวสาร สื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็ว เนื่องจากมีความผูกพันในการอ่าน ดังนั้นจึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นสากลต่อไป นอกจากนี้การนำข้อมูลท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาในท้องถิ่นของตน ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่น เกิดความรักและความหวงแหนในศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตน ผู้เขียนได้นำข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี มาใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้ของผู้เรียน โดยใช้คำขวัญของจังหวัดปทุมธานีที่ว่า ถิ่นบัวหลวง เมืองรวงข้าว เชื้อชาวมอญ นครธรรมะ พระตำหนักรวมใจ สดใสเจ้าพระยา ก้าวหน้าอุตสาหกรรม มาเป็นเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ศึกษา

4. แนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากการศึกษาความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 1) การเข้าถึงและค้นคืนสาระ 2) การบูรณาการและการตีความ 3) การสะท้อนและประเมิน จึงได้นำองค์ประกอบความฉลาดรู้ดังกล่าวมาพัฒนาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะกระบวนการอ่านวิเคราะห์อย่างเป็นระบบช่วยให้ผู้เรียนฝึกการจำแนกประเด็นต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน เกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง โดยมีความเป็นมาที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการวิเคราะห์และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ผู้เรียนได้ตรวจสอบความรู้และผู้สอนสามารถช่วยแนะนำเพิ่มเติมในแต่ละลำดับขั้นได้

นอกจากนี้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี สรุปได้ว่าเป็นข้อมูลเนื้อหาที่อยู่ในท้องถิ่นของจังหวัดปทุมธานีที่ผู้เรียนอาศัย เป็นสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็ว ดังนั้นจึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นสากลต่อไป นอกจากนี้การนำข้อมูลท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาในท้องถิ่นของตน เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่น ความรักและความหวงแหนในศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตน ในจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วยข้อมูลท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดตามคำขวัญที่ว่า ถิ่นบัวหลวง เมืองรวงข้าว เชื้อชาวมอญ นครธรรมะ พระตำหนักรวมใจ สดใสเจ้าพระยา ก้าวหน้าอุตสาหกรรม (ทัศนีย์ ชาวปากน้ำ และมาเรียม นิลพันธุ์, 2557; OECD, 2019; สำนักงานจังหวัดปทุมธานี, 2567)

แนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 3 แนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ที่ผู้เขียนสร้างขึ้น

แนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2553); สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ (2566); Cain & Oakhill (2020) ทำให้ได้องค์ประกอบความฉลาดรู้การอ่าน 3 ประการ ดังนี้ 1) การเข้าถึงและค้นคืนสาระ 2) การบูรณาการและการตีความ และ 3) การสะท้อนและประเมิน จากนั้นได้นำแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 K (What do I know) ขั้นนี้ก่อนที่ผู้เรียน

จะอ่านเรื่อง ผู้สอนจะอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่อง ขั้นที่ 2 W (What do I want to learn) ขั้นนี้ผู้สอนค้นหาความจริงจากคำถามของผู้เรียนในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการรู้ ขั้นที่ 3 L1 (What I learned) ขั้นนี้ผู้เรียนระบุนความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ทั้งระหว่างการอ่านและหลังอ่าน ขั้นที่ 4 L2 (Mapping) ขั้นนี้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในขั้น KWL1 นั้นมาจัดทำเป็นแผนผังความคิด ขั้นที่ 5 L3 (Summarizing) ขั้นนี้ผู้เรียนเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด ร่วมกับการนำข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีมาใช้รวมประกอบเป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านโดยเริ่มจากข้อมูลที่อยู่กับตัวผู้เรียนและเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านในระดับที่ยากขึ้นต่อไป

สรุปผล

แนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีนี้มีประโยชน์กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ช่วยให้มีความสามารถในการอ่านดีขึ้น ส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไป นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูผู้สอนมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านสำหรับนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อยกระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียน รวมถึงส่งเสริมการบูรณาการรายวิชาร่วมกับแหล่งการเรียนรู้กับชุมชนท้องถิ่นของชุมชนด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. แนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี สามารถนำไปพัฒนาเป็นแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ทางการอ่านของนักเรียนโดยเตรียมความพร้อมนักเรียนตั้งแต่ในระดับชั้นปีที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านในการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (PISA) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. แนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีนี้ สามารถปรับประยุกต์เนื้อหาจากจังหวัดปทุมธานี เป็นเนื้อหาอื่น ๆ ได้ โดยอาจเป็นเนื้อหาในจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ที่แตกต่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความผูกพันกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง นอกจากนี้ยังสามารถประยุกต์นำเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เรียนสนใจนำมาเป็นเนื้อหาในการประกอบการอ่าน โดยใช้องค์ประกอบความฉลาดรู้การอ่านที่ผู้เขียนสังเคราะห์ไว้ก็ได้เช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ทัศนีย์ ชาวปากน้ำ และมาเรียม นิลพันธุ์. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*. 6(1), 117-128.
- พาร่า สุไลมาน และนุรอัสวานี บอดอ. (2566). *รายงานวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่บูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในจังหวัดยะลา*. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2566). *ผลการประเมิน PISA 2022*. สืบค้นเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2567, จาก <https://pisathailand.ipst.ac.th/news-21>
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). *แผนปฏิบัติการดิจิทัลเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2563-2565*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: อูษาการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานจังหวัดปทุมธานี. (2567). *ประวัติความเป็นมาจังหวัดปทุมธานี*. สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2567, จาก <http://www2.pathumthani.go.th>
- Cain, K., & Oakhill, J. (2020). Reading comprehension and vocabulary: The chicken and the egg?. *Reading Research Quarterly*. 55(1), 65-80.
- Carr. E., & Ogle. D. (1986). K-W-L; A teaching model that develop active reading of expository text. *The Reading Teacher*. 39(1), 564-570.
- Carr. E., & Ogle. D. (1987). KWL Plus: A strategy for comprehension and summarization. *Journal of reading*. 30(7): 626-631.
- Conner, J. (2004). *Instructional Reading Strategies: KWL (Know, Want to Know Learn)*. Retrieved from <http://www.indiana.edu/~L517/kw>
- Matini, D. (2007). *Strategies*. Retrieved from http://units.muohio.edu/ezpdet_346e/fall-2000/GroupNine/Strategies.htm
- OECD. (2013). *PISA 2015 draft reading literacy framework*. Retrieved from <http://www.oecd.org/pisa/pisaproducts/Draft%20PISA%2015%20reading%20Framework%20.pdf>.
- OECD. (2019). *PISA 2018 Assessment and Analytical Framework*. Paris: OECD Publishing.
- Ogle, D. M. (2010). KWL-Plus: A Strategy to Help Students Learn from Text. *The Reading Teacher*. 64(5), 352-356.

Translated Thai References

- Chaowakam, T., & Nilphan, M. (2014). Development of English Reading Skills Exercises Based on Communicative Reading Instruction Using Local Knowledge of Nakhon Pathom Province for Tenth-Grade Students. *Silpakorn Educational Research Journal*. 6(1), 117-128. (in Thai)
- Institute for the Promotion of Science and Technology Education, Ministry of Education. (2020). *Digital Action Plan for Education B.E. 2563-2565 (2020-2022)*. Bangkok: Information and Communication Technology Center. (in Thai)
- Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology. (2023). *PISA 2022 Results*. Retrieved February 9, 2024, from <https://pisathailand.ipst.ac.th/news-21> (in Thai)
- Ministry of Education. (2011). *Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (2008)*. 3rded. Bangkok: Agricultural Cooperative Association of Thailand Limited Printing House. (in Thai)
- Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education. (2017). *Policy of the Office of the Basic Education Commission*. Bangkok: Usa Publishing. (in Thai)

Office of the National Education Commission. (2002). *National Education Act B.E. 2542 (1999)*. Bangkok:

Office of the National Education Commission. (in Thai)

Pathum Thani Provincial Office. (2024). *History of Pathum Thani Province*. Retrieved March 23, 2024,

from <http://www2.pathumthani.go.th> (in Thai)

Suliman, F., & Boto, N. (2024). *Research Report on the Development of English Grammar Instructional Media Integrated with Local Context through Teacher Participation in Yala Province*. Yala: Yala

Rajabhat University. (in Thai)